

Kontakty z Mediami
i Informacja

Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej
KOMUNIKAT PRASOWY nr 32/16

Luksemburg, 17 marca 2016 r.

Wyrok w sprawie C-695/15 PPU
Shiraz Baig Mirza / Bevándorlási és Állampolgársági Hivatal

Rozporządzenie Dublin III umożliwia państwom członkowskim wysłanie osoby ubiegającej się o ochronę międzynarodową do bezpiecznego państwa trzeciego, niezależnie od tego, czy chodzi o państwo członkowskie odpowiedzialne za rozpatrzenie wniosku, czy o inne państwo członkowskie

Z prawa tego może również skorzystać państwo członkowskie po przyznaniu, że jest ono państwem członkowskim odpowiedzialnym za rozpatrzenie wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej na podstawie tego rozporządzenia i w ramach postępowania wtórnego przejęcia

Shiraz Baig Mirza, obywatel pakistański, wjechał nielegalnie na terytorium węgierskie z Serbii w sierpniu 2015 r. Złożył on w dniu 7 sierpnia 2015 r. pierwszy wniosek o udzielenie ochrony międzynarodowej na Węgrzech. W trakcie postępowania S.B. Mirza opuścił miejsce pobytu, które zostało mu wyznaczone przez władze węgierskie. Decyzją z dnia 9 października 2015 r. władze te zamknęły rozpatrywanie wniosku z tego względu, że w sposób dorozumiany został on wycofany przez wnioskodawcę.

Następnie S.B. Mirza został zatrzymany w Republice Czeskiej podczas próby dotarcia do Austrii. Władze czeskie zwróciły się do Węgier o wtórne przyjęcie zainteresowanego, do czego Węgry się przychyliły. S.B. Mirza złożył zatem drugi wniosek o udzielenie ochrony międzynarodowej na Węgrzech. W dniu 19 listopada 2015 r. władze węgierskie odrzuciły ten wniosek jako niedopuszczalny bez rozpatrzenia go co do istoty. Uważały one bowiem, że w odniesieniu do wnioskodawcy Serbię należało uznać za bezpieczne państwo trzecie.

S.B. Mirza zaskarżył tę decyzję do Debreceni Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (sądu ds. administracyjnych i społecznych w Debreczynie, Węgry). Sąd ten skierował do Trybunału Sprawiedliwości pytanie, czy S.B. Mirza może zostać wysłany do bezpiecznego państwa trzeciego, pomimo że wydaje się, iż władze czeskie nie zostały poinformowane o węgierskich uregulowaniach i praktykach polegających na przekazywaniu osób ubiegających się o udzielenie ochrony międzynarodowej do bezpiecznych państw trzecich.

Ponieważ wobec S.B. Mirzy jest obecnie wykonywany środek detencyjny, sprawa ta została rozpoznana w przewidzianym w regulaminie postępowania przed Trybunałem pilnym trybie prejudycjalnym.

W ogłoszonym dzisiaj wyroku Trybunał zauważył przede wszystkim, że z prawa do wysłania osoby ubiegającej się o udzielenie ochrony międzynarodowej do bezpiecznego państwa trzeciego może także skorzystać państwo członkowskie po przyznaniu, że jest ono na podstawie rozporządzenia Dublin III¹ i w ramach procedury wtórnego przejęcia państwem członkowskim odpowiedzialnym za rozpatrzenie wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej złożonego przez wnioskodawcę, który opuścił to państwo członkowskie zanim zapadła decyzja co do istoty w przedmiocie pierwszego wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej.

¹ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 604/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie ustanowienia kryteriów i mechanizmów ustalania państwa członkowskiego odpowiedzialnego za rozpatrzenie wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej złożonego w jednym z państw członkowskich przez obywatela państwa trzeciego lub bezpaństwowca (Dz.U. L 180, s. 31).

Trybunał stwierdził następnie, że w ramach postępowania wtórnego przejęcia osoby ubiegającej się o udzielenie ochrony międzynarodowej rozporządzeniem Dublin III nie nałożono na odpowiedzialne państwo członkowskie (Węgry) obowiązku poinformowania przekazującego państwa członkowskiego (Republiki Czeskiej) o treści przepisów krajowych w dziedzinie wysyłania wnioskodawców do bezpiecznych państw trzecich lub o praktyce administracyjnej w tym zakresie.

Trybunał zaznaczył także, że brak przekazywania informacji w tych kwestiach pomiędzy dwoma zainteresowanymi państwami nie narusza gwarantowanego prawem Unii prawa wnioskodawcy do skutecznego środka zaskarżenia decyzji o przekazaniu i decyzji w sprawie wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej.

Wreszcie Trybunał orzekł, że przysługujące osobie ubiegającej się o udzielenie ochrony międzynarodowej w sytuacji takiej jak w niniejszej sprawie prawo uzyskania ostatecznej decyzji w sprawie swojego wniosku zarówno w postępowaniu, które zostało umorzone, jak i w nowym postępowaniu, który to wniosek nie powinien być traktowany jako kolejny wniosek, nie oznacza ani pozbawienia państwa członkowskiego odpowiedzialnego za rozpatrzenie wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej możliwości uznania wniosku za niedopuszczalny, ani nałożenia na to państwo obowiązku podjęcia rozpatrywania wniosku od szczególnego etapu postępowania.

UWAGA: Odesłanie prejudycjalne pozwala sądom państw członkowskich, w ramach rozpatrywanego przez nie sporu, zwrócić się do Trybunału z pytaniem o wykładnię prawa Unii lub o ocenę ważności aktu Unii. Trybunał nie rozpoznaje sporu krajowego. Do sądu krajowego należy rozstrzygnięcie sprawy zgodnie z orzeczeniem Trybunału. Orzeczenie to wiąże w ten sam sposób inne sądy krajowe, które spotkają się z podobnym problemem.

Dokument nieoficjalny, sporządzony na użytek mediów, który nie wiąże Trybunału Sprawiedliwości.

[Pełny tekst](#) wyroku znajduje się na stronie internetowej CURIA w dniu ogłoszenia.

Osoba odpowiedzialna za kontakty z mediami: Ireneusz Kolowca ☎ (+352) 4303 2793

Nagranie wideo z ogłoszenia wyroku jest dostępne przez „[Europe by Satellite](#)” ☎ (+32) 22964106